

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] ואח' נ' [REDACTED] בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה רחל ערקובי

התובעים:

1 [REDACTED]
2 [REDACTED]
3 [REDACTED]
[REDACTED]

נגד

הנתבעת:

1 [REDACTED]
[REDACTED]

פסק דין

רקע עובדתי:

הצדדים:

1. התובעים הם בני משפחה, קטין והוריו. בסמוך למועד האירוע נשוא התביעה, הגיע הקטין, בשעה טובה לגיל מצוות. לציון המאורע, ערכו הוריו חגיגת בר מצווה בחודש ינואר של שנת 2016, במלון [REDACTED] (להלן: "המלון") שבבעלות הנתבעת. לצורך קיומו של האירוע, התקשרו הורי הקטין עם הנתבעת בהסכם עם הנתבעת לפיו יערכו במלון אירוע שכולל אירוע מרכזי ביום 21.01.2016 וכן שבת חתן בתאריכים 22-23.01.2016 וארוחות שישי ושבת לבאי האירוע שנתרו ללון במלון (להלן: "ההסכם").
2. הנתבעת היא רשת שבעלותה מספר בתי מלון ברחבי הארץ, בין היתר, המלון בו, כאמור, התקיים אירוע בר המצווה.
- בתחילה הגישו התובעים את התביעה גם כנגד המלון עצמו - [REDACTED] והמנכ"ל שלו, אך בהמשך, בהסכמת הצדדים, אלו נמחקו מכתב התביעה.
3. בהתאם להסכם, ביום 21.01.2016 התקיים בבית המלון אירוע בר המצווה של הקטין אליו הוזמנו אורחי התובעים. מכאן הצדדים חלוקים באשר לטיב השירות שניתן באירוע, לרבות לעניין מספר המלצרים באירוע, טיב וכמות האוכל שהוגש לאורחים. בעוד התובעים טוענים כי הנתבעת הפרה את ההסכמות בין הצדדים וכפי שיפורט בהרחבה להלן, טוענת הנתבעת כי האחריות רובצת לפתחם של התובעים שגרמו לנתבעת נזקים קשים, וכי מטרת התביעה היא להתעשר שלא כדין על חשבונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

4. אציין כי הצדדים ניסו במשך זמן מה להגיע להסדר, הן בעצמם והן באמצעות מותב זה ומותב נוסף, אך לצערי ניסיונות אלו לא צלחו.
5. בתיק התנהלו הליכים רבים, בהם עשרות בקשות ותגובות וגילוי מסמכים וכן התקיימו 5 דיוני הוכחות במסגרתם נחקרו הצדדים ועדיהם משך זמן רב.
6. בהתאם למועדים שנקבעו, התובעים הגישו סיכומים, הנתבעת הגישה סיכומיה והתובעים הגישו סיכומי תשובה.

טענות הצדדים:

טענות התובעים:

7. התובעים הגישו תביעה בסך 691,500 ₪ בין היתר בגין הפרת חוזה, הפרת חובת זהירות, עשיית עושר ולא במשכט, חוק איסור לשון הרע ועגמת נפש.
8. טענת התובעים הנתבעת הפרה את התחייבויותיה כלפיהם, לרבות ההפרות כדלקמן:
  - א. נטען כי בתחילה סוכם בין הצדדים על אירוע לכ-270 אורחים אך בהמשך, כשבוע לפני יום האירוע, עדכנו התובעים וסיכמו עמם על היערכות לכ-324 אורחים. על כך, נטען, שילמו התובעים מראש.
  - ב. הנתבעת לא הקצתה לאירוע את מספר המלצרים המוסכם – מלצר עבור כל שולחן, כך שבפועל פעלו באירוע 15 מלצרים בלבד. עוד נטען כי חלק מהמלצרים באירוע לא ידעו לדבר בשפה העברית. בשל כך, אורחי התובעים לא קיבלו שירות ומענה ראוי במהלך האירוע.
  - ג. האורחים הושבו ב-24 שולחנות תוך שנוספו שני שולחנות עבור בני כיתתו של הקטין, במקום 27 שולחנות ושולחן אבירים כמוסכם.
  - ד. לחבריו לכיתה של הקטין, חתן בר המצווה, הוגשו ארוחות ילדים, במקום ארוחות מבוגרים כמוסכם, והקטין נאלץ להיכנס אל מטבח האירוע ולבקש שיסופקו לחבריו מנות מבוגרים. עוד, נאלץ הקטין לרכוש בלובי גלידה לחבריו – על חשבונו – שכן המנות לא הספיקו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

ה. מנות הפתיחה הוגשו אל שולחנות האורחים באיחור ניכר, ואלו נאלצו לשבת זמן רב במקומותיהם ללא אוכל, בשעת צהריים. גם המנות העיקריות הוגשו באיחור ולחלק מהשולחנות שהוגשו מנות, הוגשו מנות קרות. עוד לעניין זה טוענים התובעים, כי המנות אשר הוסכמו מראש, לא היו המנות אשר הוגשו בפועל לאורחים. כך למשל, מנת כבד אווז הוגשה רק לחלק מהאורחים ולשאר – הוגשה מנת כבד עוף, אשר ההבדל בין השתיים, הן במחיר והן באיכות, משמעותי.

גם הסטייקים והפרגיות לא יצאו בשלמותם אל האורחים, אלא הוגשו בחצאי מנות.

חלק מהאורחים שהמתינו זמן רב למנותיהם, עזבו את האירוע באכזבה, מבלי שהשתתפו בשמחת הקטין ומשפחתו.

ו. לאורחים לא סופקה שתייה קלה, אלא עד התערבות התובעים.

ז. לא סופקו לאורחים תפריטים.

ח. עוד מלינים התובעים על הפרת חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בשל העובדה שכאשר התובעת פנתה אל מנכ"ל המלון על מנת לברר את מדוע מנות מתעכבות, הוא מצדו גירש אותה מהמטבח תוך שהוא צועק לעברה "צאי צאי לאולם, יא שלוחית אחת", מול העובדים ששהו במטבח באותה עת. בשל כך, תובעים התובעים את הנתבעת בסך של 100,000 ₪.

אירוע זה היה בנוסף להתקוטטות בין הטבח למנהל האירועים שהובילה להזעקתו של מנהל המלון ואווירת אנדרלמוסיה שהחריפה את חוסר הכשירות של ניהול האירוע.

9. לטענת התובעים, האירוע כפי שהתנהל, המחסור באוכל והאנדרלמוסיה הכללית ששרה בו והעכירה את אווירת השמחה, פגע במוניטין ובשמם הטוב של התובעים, בהיותו של התובע איש עסקים מכובד ומוכר ובהיות התובעים ידועים כמי שעורכים אירועים מכובדים ומושקעים. לטענתם, האירוע הביש אותם אל מול אורחיהם.

10. לטענת התובעים, נציגי הנתבעת, בהיותם מודעים למחדלים ולפגיעה בתובעים, הציעו מספר פעמים פיצוי, אשר לטעם התובעים לא הלם את הנוק שנגרם להם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

טענות הנתבעת:

11. לטענת הנתבעת, יש לסלק את התביעה על הסף מחמת היעדר יריבות עם הקטין, שכן לא הייתה כל התקשרות חוזית בינו לבין הנתבעת, כאשר התביעה ברובה מבוססת על הפרות חוזיות.

12. בנוסף, דוחה הנתבעת את טענות התובעים, וטוענת מנגד כדלקמן:

א. בניגוד להסכמות בין התובעים לנתבעת לעניין כמות האורחים, לאירוע הגיעו כ-328 אורחים ולא 240-270 אורחים כפי שסוכם. המדובר בחריגה קיצונית של למעלה מ-20% מהכמות המקסימלית המוסכמת, וככל והיה מחסור כלשהו במזון או בכוח אדם – חריגה זו היא הסיבה לכך, בעוד שהנתבעת עשתה כל שביכולתה לשרת את האורחים נאמנה ולספק את השירות הראוי ביותר בנסיבות אלו כך שהאורחים והתובעים יהיו שבעי רצון מהאירוע.

ב. הוסכם שככל וכמות האורחים תעלה על הכמות המקסימאלית המוסכמת, עלות המנה עבור כל אורח נוסף תהא 125% מעלות המנה וכן "הלקוח לא יוכל לבוא בטענות לגבי שירות המלצרים ואו (כך במקור – ר' ע') כמות האוכל". יחד עם זאת, התובעים לא שילמו את מלוא התשלום עבור האירוע והנתבעת נאלצה להפעיל את שיק הביטחון ונתרה בחיסרון כיס.

ג. לעניין המנות שהיו בחסר, נטען כי התקבל אישורו של התובע להוצאת מנות חלופיות, זאת על מנת שלא יחסרו מנות לאורחים.

ד. התובעת היא זו שהתפרצה אל המטבח והחלה להשתלח בעובדי הנתבעת תוך שימוש בשפה בוטה והרמת קול.

ה. הנתבעת טוענת כי המדובר באירוע מתגלגל, כי טענות התובעים מתייחסות רק לחלק קטן מהמכלול, בעוד שלא היו לתובעים כל טענות בנוגע לתחילתו של האירוע, העלייה לתורה, הכיבוד שהוגש שם, לאירוח בבית המלון ולשבת חתן, והטענות מתייחסות רק לחלק מתוך מכלול ההסכם, וגם אז לטענת התובעת אין חולק כי המדובר באירוע שמח ומושקע. נטען כי טענות התובעים חסרות כל פרופורציה להיקף האירוע, לכמות ההשקעה, להתגייסות כל עובדי המלון לטובת האירוע, לעובדה כי גם אם היה חוסר רגעי במזון הרי נבע בשל הזמנת יתר של אורחים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

ו. למעט אירוע נקודתי זה בו חלוקים הצדדים, יתר האירועים והלינה במלון היו לשביעות רצונם של התובעים.

דיון והכרעה:

היעדר יריבות:

13. אין מחלוקת כי בין הצדדים נחתם הסכם בו גובשו התנאים לקיום אירוע בר המצווה של הקטין, וכי לאחר מכן עודכנו תנאים אלו, לרבות מספר האורחים. כן אין חולק כי הקטין אינו חתום על הסכם זה.

אמנם, בין הקטין לבין הנתבעת לא נחתם הסכם וסבורני כי אכן מקומו אינו בתביעה, אך פרט זה אינו מהותי שכן הורי הקטין הנם תובעים בהליך וההליך התקיים עד למועד כתיבת שורות אלו מבלי ששמו של הקטין בכתב התביעה יגרע או יוסיף. לכן, אינני מוצאת סיבה לדון בטענת הנתבעת להיעדר יריבות עם הקטין.

השאלות שבמחלוקת:

14. בהליך זה, ישנן מספר סוגיות שסבורני כי אין עליהן מחלוקת וניתן כבר בשלב זה לקבוע לגביהן קביעות, בטרם אדון בשאלת האחריות:

א. לאירוע הגיעו יותר מ-276 אורחים.

ב. בתחילת האירוע האולם היה ערוך ל-276 מקומות ישיבה.

ג. אין חולק כי כמות האוכל לא הספיקה לכלל האורחים, שני הצדדים טוענים זאת, אך כל צד מטיל את האשמה על הצד האחר, בהסתמך על טענות למספר אורחים שונה.

ד. לא מצאתי גם מחלוקת אמתית לגבי שאר ימי האירוע, והצדדים עצמם לא התעכבו על כך ונדמה כי זנחו טענות אלו.

15. המחלוקות העיקריות בין הצדדים הן לעניין מספר האורחים שהגיעו לאירוע ומספר האורחים עליו הסכימו הצדדים במסגרת ההתקשרות ביניהם. התובעים טוענים כי מספר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

ימים קודם לאירוע, הודיעו לנתבעת על הגדלת כמות האורחים ל-324 ומשהנתבעת לא נערכה בהתאם, היא הפרה את התחייבויותיה כלפי התובעים ובכך הביאה לכישלון האירוע ולעגמת נפש לתובעים. מנגד, כאמור, טוענת הנתבעת כי מספר המקסימום של האורחים עליו הוסכם היה 270 ואילו נערכה ולכן לא כשלה בהתנהלותה, אלא התובעים כשלו בכך שהזמינו מספר אורחים גבוה מהמוסכם.

מן הכלל אל הפרט :

מספר האורחים שסוכם בין הצדדים :

16. עילות התביעה העיקריות של התובעים נסמכות על טענה חוזית של הפרת ההסכם עם הנתבעת, וטענה נזיקית בשל מחדלי הנתבעת שהובילו לכישלון האירוע וגרמו לתובעים לעגמת נפש ופגיעה בשמם הטוב.

17. התובעים אינם מכחישים כי חתמו על ההסכם מחודש אוקטובר, לפיו מספר האורחים המוסכם באירוע המדובר עמד על 270 לכל היותר, אולם טוענים כי בשלב מאוחר יותר, שוחחו עם נציגי הנתבעת והודיעו על הגדלת מספר האורחים ל-324. התובעים סמכו טענה זו על סקיצת סידור האולם שצורפה, לפיה באולם תוכננו 25 שולחנות ועוד שני שולחנות רזרביים וכן על צילומי וידאו מהאירוע ועדויות חלק מאורחי האירוע והגבי גלדיס שרר, עובדת הנתבעת. גם בנקודה זו ישנה מחלוקת שכן לטענת התובעים, נציגי הנתבעת לא גילו לתובעים כי שולחנות האבירים בעצם "מאבדים" 12 מקומות ישיבה כך שסברו כי באולם יהיו 324 מקומות ישיבה לאורחיהם, ולא כך היה.

18. מנגד, הנתבעת מאשרת כי כמות האורחים המוסכמת נעה בין 276-300 אורחים (ראה סעיף 7 לסיכומי הנתבעת), אך טוענת כי התובעים הזמינו מספר מוזמנים רב יותר ובפועל הגיעו אל האירוע כ-340 אורחים, מה שהוביל לכך שלנתבעת, שהייתה ערוכה למספר נמוך יותר של אורחים, לא הייתה היכולת לעמוד בכמות המטת הנדרשת ואף נאלצו לפתוח עוד 7 שולחנות רזרביים. לביסוס טענה זו, הפנתה הנתבעת אל רשימת מוזמני האירוע שנערכה על ידי התובעים וצורפה לתצהירי העדות הראשית מטעמם לפיה הוזמנו לפחות 314 מוזמנים. עוד, העידה הנתבעת מטעמה את מנכ"ל המלון, השף שעבד במועד האירוע מטעמה, מנהל מחלקת מזון ומשקאות.

19. מהראיות שהוצגו בהליך עולה כי בתחילה הוגשה לתובעים הצעת מחיר לכמות אורחים ממוצעת של 250 אורחים. בהתאם לנתון זה, וגם אם נלך לחומר, על הנתבעת היה להיערך ל-250 אורחים במינימום ו-275 אורחים במקסימום (10% רזרבה כנהוג ומקובל), כאשר לפי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

הסרטונים שהציגה התובעת והן לפי הסקיצה שהוצגה, האולם היה ערוך מראש ל- 276 מקומות ישיבה, ראייה לנכונות הסקיצה שהוצגה ולהסכמה ל-276 אורחים. גם עדותו של מר משה סלהוב תורמת למסקנה זו (פרוטוקול מיום 18.12.19, עמ' 125 שי 30-32):

"... אני יכול להגיד לך שאני חתמתי על 2 שולחנות ואני גם יודע בדיוק את המיקום של השולחנות שנפתחו ולא היה מיקום אחר. יש, הייתה מחיצת אקורדיון שחצצה בין האולם לקבלת אורחים וזה ממש אחרי האקורדיון הזה, שם המקום שנפתחו 2 השולחנות, זה גם המקום היחיד באולם שהיה ריק..."

20. השף מטעם הנתבעת העיד כי נערך לפי 270 אורחים, 300 כולל רזרבה (ראה פרוטוקול מיום 18.12.19, עמ' 133 שי 13-29; עמ' 143 שי 30-31) ואף אישר כי בתחילת האירוע קיבל 25 מספרי שולחנות כולל שולחנות האבירים (עמ' 142 שי 16-23).

21. לאור האמור לעיל והיותו והנתבעת אינה מכחישה כי היה עליה להיערך ל-300 אורחים לכל היותר, סבורני כי נותרו במחלוקת השאלות האם הנתבעת אכן היה ערוכה לתרוש זה של 300 אורחים ומהי כמות האורחים שהגיעו בפועל אל האירוע.

22. במאמר מוסגר לעניין מספר האורחים המוסכם, אוסיף כי אינני מקבלת את טענת התובעים כי על האולם היה להיערך לכ-324 אורחים. הסקיצה הינה ברורה, על שולחנות האבירים כתוב בבירור מספר המקומות (24 בכל אחד), התובעת ציינה מפורשות על גבי הסקיצה את המספר 276 וכן שני שולחנות הרזרבה שמוספרו בסקיצה (26 ו-27) שהיו מוסיפים 24 מקומות נוספים ביחד כך שכמות המקומות המקסימליים שהוצגה בפני הייתה כ-300 מקומות. יחד עם זאת, נתון זה אינו משפיע על הקביעה כי בכל מקרה ההסכמה הייתה לכמות אורחים גדולה יותר מזו שנערכה לה הנתבעת.

המלצרים באירוע:

23. על פי המוסכם בין הצדדים, על כל שולחן באירוע אמור היה להיות מוצב מלצר אחד. 25 שולחנות – 25 מלצרים.

24. לטענת התובעים, באירוע לא הועמד מלצר לכל שולחן, חלק מהמלצרים לא דיברו עברית והאורחים התקשו לתקשר עמם ומספר מלצריות אף נטשו את האירוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

25. נספח 4 לתצהיר גילוי מסמכים הנתבעת, הינו רשימת מלצרים. על פי נספח זה, עולה כי באירוע הועסקו לכאורה 21 מלצרים, מספר שיש בו לבדו להעיד כי המוסכם לא קיים על ידי הנתבעת.
26. ועוד, ליד שמם של 7 מלצרים מתוך הרשימה שהוצגה, צוין כי הוצבו במחלקה "חדר אוכל". בצדק העלו התובעים את השאלה האם רשימה זו היא בעצם רשימת כלל מצבת המלצרים בבית המלון באותו היום ולא מלצרי האירוע בלבד.
27. בנוסף, מר שוורץ העיד כי ייתכן וחלק מהמלצרים כלל לא דיברו עברית (עמ' 174 ש' 18-19), ובתמלול השיחה בין התובעת לבין הגב' גלדיס שרר, ציינה האחרונה בפני התובעת כי מהאירוע הלכו 2 מלצריות, שהיא ראתה.
28. לאור האמור לעיל, לא יכול להיות חולק על כך שבאירוע לא הועסקו מלצרים כפי המוסכם והנתבעת הפרה התחייבותה זו כלפי התובעים.

מספר האורחים שהגיעו לאירוע:

29. הנתבעת טוענת כאמור, כי לאירוע הגיע מספר רב יותר של אורחים מהמוסכם. המחלוקת היא על כ-40 אורחים נוספים, שכן הצדדים מסכימים שנכחו באירוע כ-300 אורחים לכל הפחות.
30. התובעים ועדיהם טענו כי באירוע נכחו לא יותר מ-300 אורחים, וחרף עדות השף לפיה נערך ל-300 מנות (ראה סעיף 24 לעיל), חלק מהאורחים לא קיבלו מנות או שקיבלו מנות פחותות באיכותן מהמנות שהוזמנו (כבד אווז אל מול כבד עוף) או מנות חלקיות (סטייקים ופרגיות).
31. גם סידור השולחנות בו צוין המספר 276 אורחים תומך בטענה זו, שכן 276 אורחים בתוספת 10% רזרבה מסתכם בכ-300 אורחים.
32. גם רשימת המוזמנים שהוצגה אינה תומכת בטענת הנתבעת. באירועים מסוג זה, נהוג להזמין מספר מסוים של אורחים ולצפות כי חלק מהם לא יגיע – לרוב האחוז המקובל הוא 10% וכך גם העידה התובעת (פרוטוקול מיום 29.10.18, עמ' 59). רשימת המוזמנים עמדה על כ-314, ובפועל הגיעו כ-300 אורחים, דבר שהינו סביר במציאות האירועים בישראל. הנתבעת מלינה על כך שהתובעים יכלו והיו צריכים לבדוק מי מהמוזמנים יגיע לאירוע, אולם הנתבעת בעצמה – שסביר וראוי להניח כי היא מחייבת לקוחותיה על פי מספר המוזמנים ועל כן האינטרס שלה הינו לספור עד לאחרון המוזמנים – תמנה את באי האירוע בצורה מסודרת ומבוקרת, לא עשתה כן. הנתבעת שטוענת גם כי נותרה בחסר שכן לא שולמה לה מלוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

התמורה, לא המציגה דרישת חוב כלשהי או אינדיקציה לכך שפנתה אל התובעים וביקשה מהם להשלים את התשלום החסר.

33. הנתבעת טוענת כי נפתחו 7 שולחנות רזרביים, כשלפי חישוב שולחנות, יוצא שהגיעו כ-340 אורחים. חישוב זה אינו ברור שכן אם האולם היה ערוך למינימום של 276 אורחים, הרי ש-7 שולחנות של 12 מקומות ישיבה מצביעים על 84 אורחים נוספים שבסיכום כולל יביאו ל-360 אורחים. הנתבעת "זרקה" לחלל האוויר מספרים שונים, לעומתה התובעים טענו באופן עקבי כי באירוע לא נכחו יותר מ-300 אורחים ותמכו טענה זו בעדויות וראיות.

34. השף של האירוע נשאל גם הוא לעניין פתיחת שולחנות רזרביים, והשיב כי הוא מקבל עדכון לגבי מספר שולחנות שנפתחים "באונליין", אך לא ידע להגיד מה מספר השולחנות שנפתחו באירוע דן (ראו פרוטוקול מיום 18.12.19, עמ' 140 ש' 33-30, עמ' 141 ש' 3-1).

35. הנתבעת כשלה בלהמציא ראיות שיתמכו בטענותיה: הנתבעת לא הציגה בפני ראיות לעניין כמויות האוכל אליהן נערכה, כתבי כמויות או הזמנת מזון, לוח זמני הוצאת המנות לפיו עבד המטבח, אסמכתא על כניסת ויציאת המלצרים שעבדו באירוע (פרוטוקול מיום 18.12.19, עמ' 217 ש' 20-11), עדויות של מלצרים, מנהל האירוע או סגנית השף, לא המציאה נתוני קאונטר או כל ספירה אחרת שתוכיח כי הגיעו למעלה מ-300 אורחים, למעט הטענה לפתיחת שולחנות רזרבה (ראו עמ' 195 ש' 26-25, עמ' 196 ש' 8-6), פרוטוקול/דו"ח שיחת הפקת מסקנות שהתנהלה לאחר האירוע לדברי מנכ"ל המלון (עמ' 212 לפרוטוקול מיום 18.12.19).

יתרה מכך, הנתבעת טענה מחד גיסא כי "כל שולחן שנפתח המשמעות שלו פתיחה של שולחן... אין צורך בקאונטר כדי לקנטר את האנשים אחד אחד אין לזה משמעות", ומאידך גיסא, נטען כי האולם מראש נערך ליותר מקומות ישיבה לצורך מקרים בהם אורחים לא רוצים לשבת אחד ליד השני (ראו עדותו של מר שוורץ, עמ' 170, ש' 33-31, וכי "אין קשר בין מספר המקומות לבין כמות המוזמנים, יכול להיות שבשולחן אחד ישבו 8 ויכול להיות שבשולחן אחר ישבו 20" (עמ' 171 ש' 6-5).

האם ייתכן כי התרחיש העולה מדבריו של מר שוורץ הוא זה שהביא לפתיחת שולחנות הרזרבה שעה שבשולחנות אחרים נותרו מקומות פנויים, ולא כי הגיעו יותר אורחים מהמוסכם?

מדברים אלו עולה כי הנתבעת טוענת בעצם שלעניין ספירת כמות האורחים באירוע, אין משמעות לא לפתיחת השולחנות הרזרביים ולא לספירתם על ידי קאונטר. אזי כיצד סבורה הנתבעת שיש לספור את האורחים באירוע ועל סמך מה קבעה כי באירוע נכחו יותר מ-340 אורחים? ואם לא נספרים האורחים, כיצד מחייבת הנתבעת את לקוחותיה לפי מנות? טענת הנתבעת כי המוזמנים לא נספרו, כאשר באות ההנשימה היא טוענת שהחיוב של התובעים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

היה על פי מספר אורחים בפועל, אומרת דרשני. ידוע ומקובל כי אורחים נספרים על מנת לחשב את כמות המוזמנים וחייב בעלי השמחה, ולכן קשה לקבל את הטענה כי דווקא בעניינינו הנתבעת לא מצאה לבצע את מה שעושה כל בעל אולם, סופר את האורחים על מנת שלא למצוא עצמו מגיש יותר ארוחות מכפי שסוכם. טענה זו בצירוף העובדה כי הנתבעת לא טרחה להביא עדים שיכולים לתמוך בטענתה, ולנוכח עדותו של מר שוורץ, מעלים חשש כי הייתה גם הייתה ספירה אלא שהיא לא הייתה לטובת הנתבעת.

בכל מקרה, סבורני כי הנתבעת לא הצליחה להוכיח שמספר האורחים עלה על המוסכם בשיעור של למעלה מ-20%, והראיות היחידות שהוצגו להוכחת טענה זו הן היבונים (ראו עמ' 197 ש' 11-12) ובהם לבדם אין כדי להרים את נטל ההוכחה לטענה זו בייחוד לאור דבריו של מר שוורץ כאמור.

אם לא די בכך, הימנעותה של הנתבעת מלהביא ראיות שעל פניו אמורות להיות בחזקתה אומרת דרשני. ובנוסף, מהצילומים, ומהעדויות, ומהסרטונים עולה בבירור כי לא היו אנשים ללא מקומות ישיבה, כלומר, המוזמנים ישבו ליד השולחנות שמרביתם לא היו מלאים, דבר העולה בקנה אחד עם דברי מר שוורץ כי פתיחת שולחנות הרזרבה היה לא בשל מוזמנים ביתר אלא כי מוזמנים רצו לשבת האחד ליד השני.

36. על האמור אוסיף כי שמעתי את עדותו של מר שוורץ והואיל ואינו צד להתדייטת אינני נרחיבה, אומר רק כי תשובותיו הציניות השלימו את התמונה החסרה. על כן, בהתבסס על האמור לעיל, במחלוקת לעניין כמות האורחים שהוסכמה וכמות האורחים שנכחה, אני קובעת כי כמות האורחים המוסכמת הייתה 276, לא כולל 10% רזרבה וכן דוחה את טענת הנתבעת כי כמות האורחים עלתה על המוסכם, שכן בפועל נכחו באירוע 300 אורחים לכל היותר.

כמות המנות באירוע;

37. משקבעתי כי כמות האורחים המוסכמת עמדה על מינימום של 276 אורחים באירוע וכי באירוע נכחו לא יותר מ-300 אורחים, אבחן את היערכותה והתנהלותה של הנתבעת באירוע לאור נתונים אלו.

38. מעדויות התובעים וראיותיהם ניכר כי התובעים הזמינו במסגרת ההתקשרות עם הנתבעת תפריט עשיר שכולל מבחר רב של סלטים ומנות משודרגות ומגוונות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

כוונת התובעים לערוך אירוע מכובד, עמוס כל טוב, במטרה להשאיר את הרושם המצופה מהם על ידי אורחיהם ולהביא להטאה צרופה להם ולאורחיהם, בעיקר לשמח את בנם, באה לידי ביטוי בתוספות שהוסיפו על חשבונם, כפי שעולה מחלק מהקבלות שהוצגו. אין ספק כי התובעים לא חסכו בהוצאות האירוע.

ואמנם, לצערם של התובעים האירוע לא עמד בציפיות ולא תאם את המוסכס. מצילומי האירוע ועדויות האורחים שהופיעו בפני עולה תמונה עגומה של שולחנות ריקים מאוכל, מלצרים עומדים חסרי מעש. בשלב מעט יותר מאוחר נראים סלטים בודדים ופוקאציות על השולחן, עדיין, לא כפי התפריט העשיר שהוזמן.

39. תימוכין לאמור לעיל, מצאתי בראיות שהציגו התובעים, אותן לא הצליחה הנתבעת להפריך, לא באמצעות עדיה ולא באמצעות ראיותיה.

40. עדותו של השף, לעניין מועדי הוצאת המנות הייתה מתחמקת ו"רזה" בתוכנה. כשנשאל לעניין הוצאת המנות והגשתן לאורחים, השיב השף מספר פעמים כי הוא אינו אחראי על נושא זה.

עוד העיד השף כי מנות הפתיחה היו מוכנות על עגלות כבר בשעה 11:30, 12:00 לכל המאוחר, לצורך חלוקתן לאולם (עמ' 135 שי 25-27), אך טענה זו אינה מתיישבת עם צילומי הווידאו של האירוע בהם ניתן לראות את האורחים יושבים במקומותיהם, אך מנות הפתיחה, שלכאורה על פי עדותו היו מוכנות בשלב זה וכל שנתר היה להגישן לשולחנות, לא הוגשו משך דקות ארוכות בזמן שנראים בוויידאו מלצרים עומדים חסרי מעש.

41. בזמן שנשאלו לעניין הימצאותן של מנות על השולחנות בזמן האירוע בצילומי הווידאו שהוצגו להם, התמקדו השף ושאר עדי הנתבעת בעובדה כי על חלק מהשולחנות היו מונחים סלטים בודדים או לחמים והתעלמו מהתמונה הכוללת לפיה על השולחנות לא נמצאו כל המנות שהזמינו התובעים. כמו כן, טענו נציגי הנתבעת כי סרטוני הווידאו שהוצגו היו ערוכים ומגמתיים להראות את תחילת האירוע. לעניין זה אדגיש כי גם אם בטענה זו יש ממש והצילומים שהוצגו הינם מתחילת האירוע בלבד, הרי שניתן להניח כי בשלב התחלתי של האירוע בו מתחילים האורחים להגיע, לא נכחו 340 אורחים וסוגיית הרזרבה עוד לא הייתה רלוונטית, ועדיין לא הוגשו מנות הפתיחה לאורחים שנכחו בשלב זה, ולכן די בכך כדי להראות שהנתבעת לא התנהלה ונערכה כראוי.

42. בפועל, ממכלול הראיות ומקביעתי כי באירוע נכחו 300 אורחים לכל היותר, מתקבלת המסקנה כי הנתבעת לא הייתה ערוכה ל-300 מנות בניגוד לנטען על ידה, וספק אם הייתה ערוכה ליותר מ-250 אורחים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

43. מסקנה זו עולה גם מהסתירות בין עדויות עדי הנתבעת, כאשר לא ניתן לקבוע מעדויות אלו קביעה חד משמעית למספר האורחים שסוכם, בניגוד לעדות התובעים, ממנה עולה תמונה ברורה של מספר האורחים. סתירות אלו אצל הנתבעת ניתן אף לראות בתצהירי העדות הראשית מטעמה:

- מנהל תפעול האירועים במלון, מר שוורץ, הצהיר בסעיף 5 לתצהירו כי התובעים התחייבו למספר אורחים שינוע בין 240 ל-270, וסעיף מיד לאחר מכן, התחייבו למינימום של 240 ומקסימום של 220+30 (היינו, 250).

- בסעיף 13 לתצהירו, טען מר שוורץ כי את האירוע פקדו 328 אורחים, ואילו סעיף אחריו נטען כי על פי ספירת השולחנות, את האירוע פקדו כ-340 אנשים.

- הנתבעת לא הציגה כל ראיה לעניין ספירת השולחנות, למעט 'בוניים' לפתיחת שולחנות שלא הצליחה להוכיח את נכונותם וכי נחתמו על ידי נציג התובעים, מר סלהוב, במהלך האירוע המרכזי. אָדְרָןָה, בצילומי הווידאו שהוצגו, ניתן לראות בבירור כי האולם היה ערוך על פי הסקיצה, היינו ל-276 מקומות ישיבה, ובהמשך נפתחו 2 שולחנות רזרבה בלבד, גם הם מופיעים בסקיצה (שולחנות 26 ו-27). המספר בו נקבה הנתבעת – 84 אורחים מעל המוסכם – אינו מספר מבוטל והנתבעת לא הצליחה להוכיחו. נהפוך הוא, הסקיצה והצילומים מוכיחים את טענות התובעים, כי לא הייתה כל בעיה עם הזמנות ועם מקומות הישיבה שהוסכמו אלא עם המזון שלא הוגש.

- השף של האירוע, מר ניר, הצהיר בתצהירו כי הוא עודכן על ידי נציגי הנתבעת כי עליו להיערך לאירוע אליו יגיעו מינימום 240 אורחים ומקסימום 270 אורחים. יחד עם זאת, העיד השף כי נערך לכמות של 250-270 אורחים, 300 כולל רזרבה (עמ' 133, ש' 13-29 לפרוטוקול, סעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית) ואת הנתון הזה, לדבריו, כתב על לוח במטבח ואין מסמך שיכול להעיד על כך.

44. הנתבעת כאמור לא הציגה הזמנות של אוכל שבוצעו לאירוע, למרות שהשף אישר כי לאור היקף האירוע הייתה הזמנת אוכל נוספת מעבר לכמויות הרגילות (עמ' 141, ש' 9-11). עוד העיד השף כי מספר ימים לפני האירוע הודיעו לו להגדיל את כמות האורחים מ-250 ל-270.

סבורני כי הכשל אצל הנתבעת בהיערכותה למספר אורחים נמוך מהמוסכם, נובע ככל הנראה בשל מידע שהועבר לא נכון, או לא הועבר כלל בין הגורמים הרלוונטיים בנתבעת לבין המטבח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

הימנעות זו של הנתבעת מלהביא ראיות שהן בשליטתה הבלעדית פועלת לחובתה ומחזקת את טענות התובעים (שהביאו מטעמם כ-16 עדים וראיות רבות) (נראו לעניין זה: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח', פ"ד מה(4), 651)).

45. לאור האמור, סבורני כי הנתבעת לא עמדה בהתחייבותיה כלפי התובעים על פי ההסכמות בין הצדדים.

הסעדים הנתבעים;

פיצויים:

46. בנוסף לפיצוי בגין עגמת נפש, התובעים עתרו בכתב התביעה לתשלום פיצויים בסך כולל של 292,000 ₪:
 א. סך של 100,000 ₪ בגין הפרת ההסכם, מכוח סעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א – 1970.
 ב. סך של 112,000 ₪.
 ג. סך של 80,000 ₪ בגין הוצאות נספוח שהוציאו התובעים לצורך האירוע.

47. בסיכומיהם, זנחו התובעים את הדרישה לתשלום 100,000 ₪ והותירו את שני הסכומים הנוספים, גם אותם ניתן לסווג כפיצויים בגין הפרת חוזה, כמו גם הסעד לפיצוי בגין עגמת נפש בו אדון בנפרד.

48. סעיף 10 לחוק החוזים (תרופות) קובע את הזכות לפיצויים, כדלקמן:

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב הפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של הפרה".

49. לטענת התובעים, כישלון האירוע פגע בשמם הטוב ובמוניטין שלהם, לרבות במוניטין העסקי של התובע, אך התובעים לא הוכיחו כי כישלון האירוע הוביל לפגיעה בעסקי התובע ולא הוכיחו קיומו של נזק כלשהו, לא כל שכן את שיעור הנזק הנטען. כבר נפסק ביחס לפגיעה במוניטין כי: "כלל ידוע הוא, כי העותר לפיצוי בשל פגיעה במוניטין חייב להוכיח עובדתית מה היה המוניטין שלו טרם הפגיעה וכן להוכיח כי אכן נגרם נזק למוניטין" (ת.א. (מחוזי-ת"א) 1608/03 סי.פי.אם ניהול ובנייה בע"מ נ' קרית שדה התעופה בע"מ (13.2.06)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

50. בנוסף, לא מצאתי טעם להורות על השבת סכום ההוצאות הנוספות שהוציאו התובעים בגין האירוע. חלק מהקבלות שהוצגו נושאות מועדים שלאחר האירוע, ויתרה מכך, התובעים לא הוכיחו כי הוצאות אלו הוצאו לעניין האירוע המרכזי בלבד ולא ליתר חלקיו של אירוע בר המצווה, וכן לא ניתן לקבוע כי מדובר בהוצאות שנגרמו עקב ההפרה וכן לא מדובר בנוק מסוג הנזקים שהיה על הנתבעת לצפות כתוצאה מסתברת מההפרה.

51. לאור האמור, דין רכיבים אלו להידחות.

פיצוי בגין לשון הרע:

52. בתביעתם, עתרו התובעים לסך של 100,000 ₪ בגין לשון הרע, הוא חילופי הדברים בין התובעת למנכ"ל הנתבעת, במהלכם נטען כי האחרון כינה את התובעת "שלוחית" מול הנוכחים במטבח.

53. אינני מקבלת את ראש הנזק הנתבע בגין טענת לשון הרע. ואסביר מדוע.

54. הכינוי "שלוחית" שנטען כי נאמר לתובעת על ידי מנכ"ל המלון, גם אם אכן נאמר והגם שאינו ראוי ומקובל, אינו מנותק מהקשר ויש לבחון אותו לאור הנסיבות.

חילופי הדברים בין מנכ"ל הנתבעת לתובעת התרחשו שעה שהתובעת שהייתה נתונה תחת לחץ רב בשל האנדרלמוסיה ששררה במקום, מחסור באוכל, אורחים מאוכזבים, במקביל לקבלת אורחיה, נכנסה למטבח והטיחה טענותיה במנכ"ל הנתבעת, אשר אין ספק כי הושפע מתכונת המקום השלילית.

55. כאמור, אינני מקבלת ראש נזק זה שכן סבורני שאינו עולה לכדי לשון הרע, אלא בגדר התנהגות מעליבה ופוגענית [ראו ע"א 4232/13 אנגלו סכסון סוכנות לנכסים בע"מ נ' בלום (29.1.15) של כבוד השופט י' עמית (להלן: "עניין בלום")], שתרמה לעגמת הנפש של התובעים והעידה כאלף עדים על כישלוננו של האירוע.

עגמת נפש:

56. התובעים עתרו בכתב התביעה לסעד בסך 100,000 ₪ עבור כל אחד מהתובעים בגין עגמת הנפש שנגרמה להם בשל כישלון האירוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

57. נזק מסוג זה הינו נזק שאינו ממוני ופסיקתו נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, כלשונו של סעיף 13 לחוק החוזים (תרופות):

"גרמה הפרת החוזה נזק שאינו נזק ממון, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים בעד נזק זה בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין".

58. בעניין בלום קבע כבוד השופט י' עמית כדלקמן:

"פיצוי בגין נזק לא ממוני על פי סעיף 13 לחוק התרופות נתון לשיקול דעתו של בית המשפט ולא ניתן כדבר שבשגרה, אלא במצבים חריגים בהם מדובר בהפרה בוטה של יחסי אמון או של יחסי תלות, במצבים של זדון, או במצבים של התנהגות מעליבה או פוגענית במיוחד (עניין אגד, בעמ' 835; עניין דלג'ו, פסקה 31)."

59. בענייננו, לא יכול להיות חולק על כך שלתובעים נגרמה עגמת נפש לא מבוטלת, הן מכישלון האירוע והאכזבה ממנו והן מהתנהלות הנתבעת כלפיהם לאחר מכן. אירוע בר מצווה הינו אירוע בעל משמעות וחשיבות גבוהה בחיי חתן בר המצווה ובני משפחתו. התובעים השקיעו ממייטב הונם ומלוא מרצם ושמו מבטחם ואמונם בנתבעת, שזו האחרונה תערוך לבנם אירוע מכובד ובלתי נשכח. האירוע אמנם הפך לבלתי נשכח, אך לא מהסיבות הנכונות ולא באופן בו אדם סביר ירצה שיזכרו את האירוע שלו.

סביר מאוד שהכשלים בניהול האירוע שלא נוהל באופן מקצועי ומיטבי, העיכובים בהגשת המנות והגשת מנות שוטות מאלו שהוזמנו, יגרמו לאורחים לצאת מהאירוע מאוכזבים ולאחר מכן אף "לקטר" באוזני בעל האירוע – התובעים – ויגרמו להם לתחושות קשות ומפח נפש.

60. בשום שלב בהליך, לא הסכימה הנתבעת לקחת אחריות על התנהלותה ולהודות כי אכן לא סיפקה את כמויות וטיב האוכל שנדרשו לאירוע ושהוזמנו על ידי התובעים. אוסיף, בתמצית, כי התובעים שמורגלים לדבריהם בעריכת אירועים ברמה מסוימת, כפי שעולה מעדויותיהם ועדויות עדיהם והן מנתוני האירוע, התפריט ותכנונו (סוף שבוע עם אירוח, ארוחות וכו'), בבואם להתקשר עם הנתבעת בהסכם לעריכת האירוע אצלם, סמכו והאמינו כי הנתבעת מסוגלת לספק להם אירוע בסטנדרט האירועים הנהוג על ידם ואין ספק כי העבירו ציפיות וכוונות אלו לנתבעת.

61. בעוד לתובעים משמעות הכשל הייתה פגיעה בכבוד ובמוניטין, אכזבה גדולה אישית שלהם ושל אורחיהם, הנתבעת התייחסה לטענות אלו בזלזול ובביטול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'

דוגמא לכך ניתן למצוא בעדותו של מר הצוהל מטעם הנתבעת (עמ' 194 ש' 11-16):

"... אחד זה לא היה מצב שלא היה אוכל, זה לא היה מצב שהם לא אכלו בכלל, זה לא היה מצב שנתנו להם לחם ומרגרינה, זו לא הסיטואציה, נגמר הכבד אווז המוצר הבעייתי שהבנתי, אחרי זה הבנתי, לא ידעתי בזמן אמת, הובא לידיעתו של מר גלם (התובע – ר"ע) שאמרו לו להוציא את מה שיש, והיה עוד איזה משהו עם האסדו, מלבד זה היה פה תפריט מאוד עשיר, מאוד רחב והוצאנו אותו, זה לא שלא היה אוכל בכלל..."

וכן:

האירוע הזה שעבר בצורה יותר מאתגרת, 'נפילה' זו מילה דרמטית והיא לא רלוונטית פה, נבע בגלל כמות האנשים הנוספת, כן... למעט מנת אסאדו שיצאה באיחור... אפילו, כן, אין אחריות" (עמ' 199, ש' 27-28, ש' 31-32).

62. על כן, סבורני כי מקרה זה נופל בגדר המקרים החריגים בהם לא רק שהופר אמונם של התובעים בנתבעת, אלא שהנתבעת לא לקחה אחריות על מחדליה, ואף התנהגה אל התובעת בצורה פוגענית במיוחד.

63. לאור האמור, אני מקבלת את רכיב הפיצוי בגין עגמת נפש ופוסקת לתובעים סך של 200,000 ₪.

סוף דבר:

64. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובעים את הסכומים כדלקמן:
- א. סך של 200,000 ₪ פיצוי בגין עגמת הנפש שנגרמה לתובעים בשל הפרת ההסכם על ידי הנתבעת.
  - ב. סך של 10,000 ₪ בגין הוצאות המשפט.
  - ג. סך של 30,000 ₪ בגין שכ"ט עו"ד.

65. הסכומים האמורים ישולמו לתובעים בתוך 30 ימים ממועד פסק הדין.

ניתן היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

רחל ערקובי, שופטת בכירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א [REDACTED] בע"מ ואח'